Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38224
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

iudicaui qui nec dū
natus ē. nec uidit
mala quae sub sole
fiunt.
Rursum contem
platus omnes labo
res hominū. & in
dustrias animū
aduertit patere
inuidie proximi. &
hoc ergo uanitas
& cura superflua ē.
Stultus conplicat
manus suas. & co
medit carnes suas
dicens.
Melior ē pugillus
cum requie. quam
plena utraq; ma
nus cum labore.
& adflictione
animi.
Considerans reppe
ri & aliam uanita
tem

rubrole. unus ē.
& secundū non ha
bet. nē filium non
fratrem. & tamē
laborare non cessat.
Nec satiantur oc
lis eius diuitiis. nec
recogitat dicens.
cui laboro. & frau
do animā meā bo
nis. In hoc quoq;
uanitas ē. & ad
flictio pessima.
Melius ergo. ē duo
simul esse quā unū.
habent enim emolu
mentum societatis
suae. si unus ceciderit
a altero fulcietur.
Vae soli quia cū ceciderit non hab & suble
uantem. & si dormierint duo fouebunt
mutuo.